

Дата прийняття:	18/06/2019
Дата набуття статусу остаточного:	18/06/2019 (Комітет)
Назва:	<u>CASE OF VIRPROD-LUX S. R. L. v. THE REPUBLIC OF MOLDOVA</u> (Application no. 5067/08)
Зміст:	<p>Компанія-заявник – Virprod-Lux S. R. L. є юридичною особою, зареєстрованою у Молдові.</p> <p>13 квітня 2000 року податкова служба вилучила будівлю у державної компанії V. в рахунок податків, які підлягають сплаті.</p> <p>1 жовтня 2000 року на запит податкової служби було проведено оцінку будівлі, яка склала 352 000 молдавських леїв.</p> <p>29 січня 2001 року Департамент приватизації та управління державним майном відчужив на публічних торгах цю будівлю компанії В. за 360 000 молдавських леїв (приблизно 29 678 євро).</p>

25 квітня 2003 року компанія-заявник придбала цю будівлю у компанії В. за 628 000 молдавських леїв (приблизно 22 053 євро).

29 березня 2007 року Генеральна прокуратура порушила судове провадження, вимагаючи анулювання угоди від 29 січня 2001 року та, відповідно, анулювання угоди про відчуження між компанією В. та компанією-заявником.

Окрім іншого, генеральна прокуратура вимагала повернення будівлі, що була предметом угод, до її першопочаткового власника – компанії V. Причиною такого оскарження було те, що оцінка цієї будівлі не була здійснена відповідно до вимог закону.

Компанія-заявник подала свої заперечення на заяву прокуратури, зазначивши, окрім іншого, що строк позовної давності в цій справі вже минув.

21 серпня 2007 року Апеляційний господарський суд відхилив заяву Генеральної прокуратури як таку, що подана поза межами трирічного строку позовної давності з моменту подій, які оспоруються.

11 жовтня 2007 року Верховний суд підтримав апеляційну скаргу Генеральної прокуратури, скасував рішення Апеляційного господарського суду та задовольнив позов прокурора в повному обсязі.

Верховний суд зазначив, що заява Генеральної прокуратури стосувалася визнання договорів відчуження недійсними, а отже, відповідно до статті 217 Цивільного кодексу, прийнятого 12 червня 2003 року, такі вимоги не обмежуються строками позовної давності.

За даним рішенням угоди від 29 січня 2001 року та 25 квітня 2003 року були визнані недійсними, а кожна зі сторін мала повернути іншій стороні те, що вона отримала внаслідок укладення таких угод.

7 грудня 2007 року компанія-заявник подала заяву в порядку нагляду на рішення від 11 жовтня 2007 року, в якій вказала, що незалежним експертом було проведено оцінку будівлі, яка з урахуванням поліпшень, проведених компанією-заявником, складає 8 550 000 молдавських леїв (приблизно 511 440 євро).

Водночас компанія-заявник не покидала будівлю, що була предметом спору, оскільки в ній розташовувалися виробничі лінії, і пошук нової будівлі та їх переміщення потребував часу та ресурсів.

Оскільки компанія V. не потребувала повернення будівлі, компанія-заявник запропонувала їй укласти мирову угоду про врегулювання, відповідно до якої компанія-заявник зберігала би право власності на будівлю в обмін на сплату нею 325 092 молдавських леїв (приблизно 19 328 євро).

	<p>20 березня 2008 року в рамках процедури нагляду Верховний суд залишив в силі мирову угоду, і на цій підставі Верховний суд скасував своє попереднє рішення та відхилив скаргу прокурора.</p> <p>З матеріалів справи не вбачається, чи компанія В. повернула компанії-заявникові суму, отриману в результаті продажу будівлі від 25 квітня 2003 року.</p>
Констатоване порушення (стаття):	<p>Порушення пункту 1 статті 6 Конвенції (право на справедливий суд).</p> <p>Порушення статті 1 Першого протоколу до Конвенції (право на мирне володіння майном).</p>